

РЕШЕНИЕ

№ 3408

гр. София, 21.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Миглена Недева

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **9454** по описа за **2013** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 24.04.2013 г., постановено от Софийски районен съд, НК, 121-ви състав по НАХД № 3656 / 2012 г. е потвърдено Наказателно постановление № 118760 от 12.01.2012 г., издадено от началник АНД при отдел “Пътна Полиция” при СДВР, с което на И. П. И. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лв., на основание чл. 179, ал.2, вр.ал.1, т.5, пр.5 от Закона за движение по пътищата за нарушение по чл.119, ал.1 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от И. П. И., с която се иска отмяна на първоинстанционното решение като неправилно - касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 от НПК. Твърди, че фактическата обстановка по делото е останала неизяснена, като има разминаване между твърденията на свидетелите относно това кой булевард и по коя пешеходна пътека е преминавала пешеходката.

Ответникът по касационната жалба не изразява становище относно нейната допустимост и основателност.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за

неоснователност на жалбата и моли решението на районния съд да бъде оставено в сила.

Административен съд - С.-град, V -ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди, както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е ПРОЦЕДУАЛНО ДОПУСТИМА, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество, тя е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Районният съд е събрал необходимите и относими към спора доказателства и въз основа на последната е направил изводи, които настоящият състав споделя. Пред настоящата инстанция не са представени нови от допустимите по чл.219 от АПК писмени доказателства.

Първоинстанционният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон.

С оглед установената от районния съд фактическа обстановка, правилен е изводът, че касаторът е нарушил разпоредбата на чл. 119, ал.1 от ЗДвП, предвид което и правилно е ангажирана административно – наказателната му отговорност по чл. 179, ал.2, вр.ал.1, т.5, пр.5 от ЗДвП.

Наложената санкция е в рамките на законоустановения към датата на извършване на нарушението минимален размер.

Настоящият състав не приема твърдението на касатора, че фактическата обстановка по делото е останала неизяснена, като има разминаване между твърденията на свидетелите относно това кой булевард и по коя пешеходна пътека е преминавала пешеходката.

Разминаването в името на булеварда в показанията на свидетеля, станал случаен очевидец на нарушението, който е посочил, че нарушението е извършено на кръстовището на бул. Ц. Б. III с бул. Г. път, а не с бул. Н. П., както правилно същият е отразен в наказателното постановление, е породено от обстоятелството, че старото име на бул. Б. Б., който е продължение по права линия на бул. Н. П. е „Г. път“, съответно така, със старото си име е бил познат на свидетеля. Всъщност, и самият нарушител е идентифицирал кръстовището използвайки старото наименование „Г. път“ при попълването на декларацията за ПТП при установяването му.

Въпреки горното, съдът счита, че не е налице никакво съмнение относно мястото, където се е състояло произшествието, доколкото същото е установено на място в присъствието на всички участници, съответно нарушителят, пострадалата жена и свидетели, и в деня на извършването му – 29.12.2011 г.

Извършването на нарушението се установява по категоричен начин от събраните по

делото доказателства, като е безспорно установено, че извършителят, управлявайки бетоновоз при маневра е преминал през крака на преминаваща на пешеходна пътека жена.

Настоящият съдебен състав възприема като законосъобразен изводът на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация.

При извършената проверка настоящият състав счита, че не са налице основанията, предвидени в чл.348 от НПК. Решението е съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по НПК.

Тъй като в касационната жалба няма други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на първоинстанционното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила като законосъобразно, обосновано и правилно и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.1 и ал.2 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София – град, V касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 24.04.2013 г., постановено от Софийски районен съд, НК, 121-ви състав по НАХД № 3656 / 2012 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 118760 от 12.01.2012 г., издадено от началник АНД при отдел “Пътна Полиция” при СДВР.

Решението окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.